



ת"פ 70006/12/19 - מדינת ישראל נגד מיכאל שבקוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 70006-12-19 מדינת ישראל נ' שבקוב
לפני כבוד השופט איתי הרמלין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד אברהם ישי

המאשימה

נגד

מיכאל שבקוב
ע"י עו"ד סתיו כהן, עו"ד מיכל רובינשטיין
והמתמחה עדי שפיגל

הנאשם

הכרעת דין

מן הנימוקים שיפורטו להלן החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירה של איומים ולהרשיעו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

1. בכתב האישום נטען שביום 17.5.2019, בעת שהנאשם והמתלון עבדו יחד בחברת שמירה, איחר המתלון להחליף את הנאשם במשמרת, והשניים התווכחו בחנייה הסמוכה למקום העבודה. לפי הטענה, במהלך הוויכוח הניח הנאשם את ידו על כתפו של המתלון ואמר לו: "אתה לא יודע עם מ(ת)י אתה מתעסק". בתגובה, הדף המתלון את ידו של הנאשם מעליו והסתובב למכוניתו כדי להוציא ממנה את חפציו. אז, החל הנאשם לתקוף אותו באמצעות מפתחות שבידו, הכה בגבו, בחזהו ובראשו וגרם לו שריטות, ואילו המתלון הדף אותו. בשלב זה איים הנאשם על המתלון במילים: "אני יביא עליך אנשים" (בשל ניסוחו של כתב האישום ניתן להבין כאילו אמירת דברים אלה מיוחסת למתלון).

2. אקדים ואומר שבחינת החומרים בתיק מעלה את האפשרות שתיק זה לא היה בא לעולם אלמלא התקשר הנאשם עצמו והזמין את המשטרה למקום התקרית. אם אין די בכך, הנאשם שיתף אותי בעדותו בכך שהתביעה הציעה לו שהתיק יסגר בהסדר מותנה, אך הוא סירב לכך.

3. עוד אציין כי כעדים לאירועים העידו בפניי רק הנאשם והמתלון ולא עד חיצוני להם, ואף לא הוגש תיעוד וידאו של האירועים (כפי שיפורט בהמשך, ככל הנראה לא היו עדים לאירועים והם לא תועדו במצלמה כלשהי). כלומר, מדובר בתיק שבו עלי להכריע בין שתי גרסאות לאירועים על בסיס מבחני מהימנות, ובשל העובדה



שמדובר בעדות מפלילה יחידה יש צורך בבחינה קפדנית של עדות זו על מנת לקבוע אם אשמת הנאשם הוכחה מעבר לספק סביר. אציין עוד, שבתיק ראייה פיזית משמעותית יחידה, והיא שריטה על פניו של המתלון שבה הבחינו השוטרים שהגיעו לזירה סמוך לאחר האירוע נושא כתב האישום (שריטות על חלקי גוף אחרים של המתלון מתועדות במסמכים רפואיים מיום לאחר התקרית).

4. מבחינה עובדתית אין מחלוקת בין הצדדים שהנאשם והמתלון עבדו בתקופה הרלוונטית באותה חברת שמירה כשומרים בכניסה לבניין, וכי ב-7.5.2019 היה על המתלון להחליף את הנאשם בסוף משמרתו בשעה 22:30. כמו כן, אין מחלוקת כי עשר דקות לפני שעה זו התקשר הנאשם למתלון ואמר לו שהוא צריך להגיע לעבודה מספר דקות לפני שעת תחילת המשמרת, וכי המתלון השיב שלא יקדים להגיע, והגיע בשעה 22:30 בדיוק. הצדדים אף הסכימו כי כאשר הגיע המתלון ללובי הבניין, היו בינו לבין הנאשם חילופי דברים בנוגע לאיחורים של המתלון.

5. עוד מוסכם כי מכוניותיהם של הנאשם ושל המתלון חנו באותה "רחבת חנייה" על מדרכה סמוכה לבניין שבו עבדו, כשבין מכוניותיהם הפרידו שתי מכוניות, וכי מספר דקות לאחר שהמתלון החליף את הנאשם במשמרת יצא המתלון מלובי הבניין כדי לקחת דברים ממכוניתו, ופגש את הנאשם בשנית ברחבת החנייה. אז ניצת הוויכוח בין השניים פעם נוספת, כאשר שני הצדדים הודו כי אמרו דברים קשים אחד לשני, ואף הגיעו לכדי מגע פיזי, אך כל אחד מן המעורבים טוען שהוא שהותקף על ידי האחר.

6. אציין עוד על בסיס התרשמותי הבלתי אמצעית מהופעתו של המתלון שמדובר באדם חסון מאד מבחינה פיזית, בעל כשרון תיאטרי, חד לשון, בוטה ובעל נטייה להתלוצץ (התובע הגדירו בסיכומיו כ"מזלזל ולץ").

השיחות למוקד 100

7. בשיחתו של הנאשם למוקד 100 (ת/10) בשעה 22:39 (לפי דוח הפעולה ת/1) אמר הנאשם למוקדנית: "בן אדם, שומר, התקוטט איתי, הרביץ לי... הוא הרביץ לי והמשקפיים שלי בטח אצלו". בהקלטה נשמע הנאשם גם שואל את המתלון היכן משקפיו. בשיחה שניה של הנאשם למוקד 100 (בשעה 22:44 לפי ת/1) אמר הנאשם: "הבן אדם הרג אותי. הוא שיכור... הוא פצע לי את הפנים. אתם תבואו, תראו מה הוא עשה לי". עם זאת, הנאשם עמד בשיחה על כך שהמשטרה לא תזמין את מד"א כיוון שמדובר בחבלות יבשות, ואין לו כסף לשלם עבור הזמנת מד"א. הנאשם נשמע מוסיף ואומר בשיחה למוקד 100: "הוא שיכור אני רוצה שתבואו עם הדבר הזה שבודק את השכרות תראו כמה הוא שיכור. יוצא לו ריח של וודקה מהפה. אני ברחתי ממנו בגלל שהוא איחר, לא רציתי לריב איתו, אבל הוא חנה לי... טוב, אני אגיד את זה כבר לשוטרים. את שולחת את הניידת?..."

8. על פי נספח ה"העשרות" בדו"ח ת/1, שהוגש בהסכמה, התקשר המתלון למוקד 100 בשעה 22:42 (כלומר, בין שתי השיחות של הנאשם). הואיל והקלטת שיחה זו לא הוגשה, ובאי כוח הצדדים גם לא התייחסו לתוכן השיחה, לא אתייחס לתוכן כפי שתועד בכתב בת/1.



9. בסרטון מצלמות הגוף של קאסאו דבב, שהוא אחד משני השוטרים שהגיעו לזירה (ת/2), הנאשם נשמע מספר לשוטרים: "...הוא בא להחליף אותי. הוא לקח את הדברים. בא לפה עם מפתח ככה מול הפנים אמר: 'עכשיו אני אקרע לך את הפנים, אני אחתוך אותך, אני אראה לך מה זה'. והוא שיכור כולו, יוצא לו ריח של וודקה מהפה...". בתשובה לשאלת השוטר אם המתלונן תקף אותו, ענה הנאשם: "הרג אותי, מה זה תקף אותי. פיצץ אותי". בתשובה לשאלת השוטר אם נשאר עליו סימנים, ענה הנאשם: "לא יודע, תראה את העין שלי, העין שלי אדומה. המשקפיים היו על הרצפה (...). לא... אין מעבר לזה. אני לא בן 15, אני בן 45... אתה צודק אבל אני לא יכול להוכיח לך מעבר למה שיש לי פה בעין". בהמשך נשמע הנאשם אומר לשוטר: "אמרתי לבעל בית שלי שעכשיו אני מוציא אותו מפה ומגיש תלונה במשטרה... אני רוצה שתבדקו לו את הרמת שכרות. הוא שיכור ברמה מאוד גבוהה. יש לו ריח של וודקה...".

10. באותו סרטון נראים השוטרים פוגשים בלובי הבניין גם את המתלונן שממהר לומר להם כי גם הוא התקשר למשטרה אחרי שגילה שנפצע בתקרית ("אני מאז גם התקשרתי, כי באתי למראה וראיתי שאני נראה לא כזה יפה, אז גם אני התקשרתי אליכם..."). אחר כך נשמע המתלונן מספר לשוטרים שהגיע לעבודה בדיוק בזמן, והנאשם "מצא לנכון לחנך אותו". המתלונן נשמע מספר שירד לחניה להביא את חפציו מהרכב, ופגש שם שוב את הנאשם, ואז לדבריו: "השיחה חוזרת לנושא... אני די צוחק עליו שהוא מנסה לחנך אותי ואז הוא מגיע אלי לקרבה פיזית מאוד צפופה, תוך כדי אמירה: 'תיזהר ממני', והוא שם עלי יד אז אני דוחף אותו קלות (מסמן דחיפה עם יד פתוחה קדימה) ואז הוא מתלהט, הוא חושב שהוא יכול לקחת אותי בקלות... לא קל, הוא שמן ולא זז טוב... וסתם ערס מטומטם. אחרי זה 'אני אביא לך אנשים' וזה, תוך כדי ו...נגמר, הוא תקף אותי עם מפתח שכאילו הוא היה לו ביד". עוד רואים בסרטון כי השוטר מצביע על פניו של המתלונן ושואל: "ממתי זה?" והמתלונן עונה: "מעכשיו, אבל לא ברור לי... כאילו לא שמתי לזה לב לפני שהגעתי למראה, כי היה איזה, אני יודע, 20 שניות של התכתשות". בתשובה לשאלת השוטר אם ירצה להגיש תלונה השיב המתלונן: "אני אשמח. בטח. אני אשמח".

11. בסרטון מצלמת הגוף השני, נראה שוב המתלונן, הפעם מחוץ לבניין. לאחר 30 שניות ללא קול שומעים את המתלונן מסביר: "ואני העפתי לו את היד בזה (מסמן עם כף יד פתוחה כלפי מעלה) ואז הוא יצא עלי חשב שהוא, אתה יודע, ראה את עצמו קצת גבוה קצת שמן, אני לא יודע..." בתשובה לשאלת השוטר בשנית אם הוא רוצה להגיש תלונה ענה המתלונן: "כן... בעיקר... אתה יודע למה בעיקר נכון? (מחייך)". בהמשך הסרטון נשמע השוטר פונה אל הנאשם ואומר: "אתה רוצה לשמוע את האמת? אני רואה סימנים עליו, ועליך אני לא רואה כלום". בתגובה עונה הנאשם **"אתה רואה עליו סימנים? אז תקשיב, אני לא רואה טוב"**, ואז בלי השתהות הוא אומר: **"הוא בא עם הסימנים האלו עליו כבר"**. הוא שיכור... אתה הרחת את הריח שיש לו בפה?".

12. צפייה בסרטוני מצלמת הגוף של השוטר מלמדת למרבה הצער שחלק משיחותיהם של השוטרים עם המתלונן ועם הנאשם לא תועדו במצלמה. כך למשל נראה המתלונן בתחילת הסרטון השני מדבר עם השוטר שמצלמת הגוף שלו תיעדה את האירוע בקטע שאין בו הקלטה קולית ונראה כמתחיל מאמצע השיחה, ובהמשך נראה הנאשם מדבר עם השוטר האחר עוד בטרם מגיע למקום השוטר עם המצלמה המתעדת.



עדויות המתלונן במשטרה ובבית המשפט

13. הודעות המתלונן במשטרה הוגשו על ידי ההגנה לשם הוכחת סתירות.

14. בהודעתו הראשונה במשטרה שנמסרה יומיים לאחר התקרית נושא כתב האישום כאשר הגיע להגיש תלונה נגד הנאשם (נ/1), סיפר המתלונן כי בסביבות השעה 22:20 ביום האירוע קיבל טלפון מהנאשם שאמר לו שהוא צריך להחליף אותו בשעה 22:30 בעבודה. הוא ענה כי הוא עשוי לאחר בכמה דקות, ולדבריו הנאשם התלונן על כך. בסופו של דבר הספיק להגיע לעבודה בשעה 22:30 בדיוק. כשהגיע, הנאשם התלונן בפניו ואמר שעליו להגיע מוקדם יותר כדי לעשות חפיפה. לדבריו, הוא השיב לנאשם שהוא דיבר עם המנכ"ל בנושא ושהוא לא מגיע לפני הזמן, ואז הנאשם "המשיך לבלבל לי את המוח ולהטיף לי מוסר, ואני אמרתי לו שיסע ושילך ושהכל בסדר..."^[1] לאחר שלוש דקות יצא לדבריו מהבניין, והלך למכוניתו כדי להביא את חפציו. ליד המכונית נתקל שוב בנאשם אשר לדבריו אמר לו שוב שהוא היה צריך להקדים להגיע. בתגובה המתלונן "נפנף אותו בגסות" ואמר לו "שהוא משתין עליו"^[2], ואז הפנה אליו את גבו כדי להרים את חפציו. בשלב זה הבחין שהנאשם מתקרב אליו, הוא הסתובב לעבר הנאשם. הנאשם נעמד במרחק 10 ס"מ ממנו, הניח את ידו על כתפו, ואמר לו שהוא לא יודע עם מי הוא מתעסק, ושיזהר ממנו. המתלונן ענה לו שילך ממנו והסתובב להרים שוב את חפציו. בעודו עם גבו לנאשם, הנאשם התקרב אליו מאחור כשהוא אוחז את מפתחות מכוניתו בידו, והחל להכות אותו בגב, בחזה ובראש עם המפתחות. המתלונן ירד לכריעה והתגונן מפניו, ואז נעמד מולו "בפוזת מוכנה". בשלב זה הנאשם נסוג ואמר "שהוא יביא לי אנשים" והזמין נידת משטרה. המתלונן חזר לדלפק בלובי הבניין, ולאחר מכן הגיעו אליו שוטרים ושוחחו איתו על המקרה. בתשובה לשאלת החוקר אם נזקק לטיפול רפואי, ענה כי למחרת הלך לחדר המיון.

15. בהודעתו של המתלונן מיום 9.9.2019, כארבעה חודשים לאחר התקרית נושא כתב האישום (נ/2), שבה נחקר באזהרה על אותו אירוע, הכחיש המתלונן את הטענה שהיה שיכור בהגיעו לעבודה ביום האירוע, וכן הכחיש שתקף את הנאשם ושאיים עליו. הוא טען שלא תקף אלא הותקף, והביע את תמיהתו שהוא חשוד בביצוע עבירות. בתשובה לשאלת השוטר אמר שיתכן שבמהלך האירוע הגן על עצמו והמשקפיים של הנאשם עפו. לבקשת השוטר להסביר מה כוונתו בהגנה עצמית, ענה "כשהוא מניח יד על הכתף שלי עומר במרחק פחות מעשרה סנטימטר ממני ואומר לי שאני לא יודע אם אני מתעסק (צ"ל: עם מי אני מתעסק) ותיזהר ממני, אז הדפתי אותו (מ/מ), הנחתי לו יד על החזה והדפתי אותו, ודיברתי אליו בזלזול, וכשהפניתי את הגב לקחת לאסוף את הדברים שלי מהאוטו הרגשתי מכה בגב, והוא פשוט הרביץ לי, ואני הזדקפתי והדפתי אותו עוד פעם, הפעם עם המרפק, והסברתי לו שהדבר הבא שיקרה אם הוא לא יפסיק זה שהוא יקבל מכות, ואז הוא איים עלי להביא לי אנשים כדבריו"^[3].

16. בבוקר לאחר האירוע פנה המתלונן לחדר המיון בבית החולים איכילוב, כאשר לפי מכתב השחרור הרפואי (ת/9) פנה כי נחבל בחזה, בגב, בצוואר, בראש מאחור ובפניו, וחש כאבים באזור הצוואר על גבי החוליות. במסמך נכתב שנראו על פני החזה והגב מעט שריטות יבשות, על גבי פניו בצד ימין שריטה יבשה, ו"קיימת



רגישות על פני חוליות עמוד שדרה צווארי ובמפגש איזור אוקסיפיטלי". הנאשם הופנה לסריקת CT, ובסיכום הביקור צוין: "ללא ממצאים חריפים - ללא דמם, שבר, סימני לחץ או תהליך מוקדי חריג. ממצאי לוואי - שברים ישנים בעצמות נאזליות, שינויים ניווניים ב-TMJ מימין ושינויים ניווניים קשים בעמוד שדרה צווארי. משתחרר לביתו במצב טוב", והומלץ על המשך מעקב וטיפול במשככי כאבים במידת הצורך.

17. בעדותו בבית המשפט העיד המתלון שכשהגיע (בדיוק בזמן) לעבודה החל הנאשם להטיף לו מוסר, והוא "נפנף אותו בעדינות". מספר דקות לאחר מכן ירד למכוניתו כדי להביא את חפציו ופגש ברחבת החנייה את הנאשם, שפנה אליו שוב בדברים. בתגובה, "נפנף אותו בגסות ממש" (המתלון את הנאשם),^[4] והתכוון לגשת לענייניו, אך אז הנאשם התקרב אליו מאוד (מרחק של פחות מ-10 סנטימטרים) ואמר לו דברים כמו "תיזהר ממני" ו"אתה לא יודע מי אני, אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק"^[5]. המתלון הדף את הנאשם מעל פניו. כדבריו: "הנחתי יד והדפתי, זרקתי לו בטח איזה משהו לא יפה גם בשלב ההוא, לגלגתי עליו בקיצור..."^[6] ולאחר מכן הוסיף: "זאת אומרת פשוט שהרחקתי אותו. יש טכניקה כזאת שמניחים את היד במרכז הגוף ודוחפים"^[7] (המתלון הדגים ישור היד קדימה תוך סיבוב המרפק כלפי חוץ). לאחר מכן הפנה את גבו לנאשם, והתכופף כדי להרים את חפציו שהניח קודם לכן ליד הגלגל הימני האחורי של הרכב. בעודו מרים את חפציו "הרגשתי מכה בגב, אני ממש רואה אדם שיוורד עלי עם המשקל, אני עם הגב שלי, אני מתחיל מהמשקל לקרוס, אז אני מקבל מכות, אני מגן על הראש מאחור עם שתי הידיים (...) הוא מנסה לחבוט בי, באחת הידיים הוא מחזיק את המפתח, בצד שבו הוא החזיק את המפתח הרגשתי פגיעות שאינן מידיים, אבל הפגיעה הפיזית הכי חמורה זה המשקל שלו שירד עלי..."^[8]. בתגובה לכך "אני עשיתי סיבוב מולו, ניסיתי לעלות בזווית חדה עם המרפק כלפי מעלה כדי להדוף אותו (...) ונכנסתי לפוזה יעילה של להתגונן. בשלב הזה אמרתי לו שאם הוא ממשיך את הקטע, אתן לו מכות..." (בשלב זה המתלון הדגים במהלך הדיון קימה מְכִרֵיעָה והנפת המרפק כלפי מעלה). בתגובה לכך הנאשם אמר לו ש"הוא יביא עליו אנשים"^[9].

18. המתלון העיד כי הרגיש שקיבל מכות במעלה הזרוע, במעלה הגב, בפנים ובצוואר. כתוצאה מהתקיפה היו לו כאבים בצוואר, בעמוד השדרה, מכות כחולות ואדומות, ופגיעות חיצוניות מהמפתח, אך הדגיש מספר פעמים שכובד משקלו של הנאשם שנשען עליו כשהכה אותו היה משמעותי עבורו יותר מאשר הפציעות מהחבטות באמצעות מפתח.

19. לאורך כל עדותו בבית המשפט המתלון הדגיש כי הוא לגלג על הנאשם בזמן האירוע ועודנו מלגלג עליו. אף בבית המשפט השתמש המתלון כלפי הנאשם במילות גנאי. המתלון תיאר את האירוע מספר פעמים כ"התכתשות", אך כשנשאל אם התכתשות היא חילופי מכות הדדיות אמר שלא היו "חילופים", אלא הנאשם היכה אותו והוא הדף את הנאשם.

20. ב"שיחת הרענון" של התביעה עם המתלון הוא ציין שתיעד את מה שקרה באירוע הרלוונטי במחברת סמוך להתרחשותו. התובע הודיע על כך במכתב להגנה (נ/3), והעמודים הרלוונטיים מהמחברת הועברו לה לבקשתה והוגשו כראיה (נ/4). המתלון העיד שכתב את פרטי ההתרחשות במחברתו יום למחרת "או משהו כזה. אני לא



יודע, במהלך הימים, ברגע שהבנתי שמה שהיום קורה - יקרה, או בסבירות גבוהה לקרות, ורציתי לנסות לקבע בזיכרון שלי את הדברים כפי שהיו... הטווח הוא לכל היותר עשרה ימים"^[10]. עיון בדפים הרלוונטיים במחברתו של המתלון מעלה כי הגרסה המופיעה שם זהה לזו שמסר המתלון במשפט.

עדויות הנאשם במשטרה ובמשפט וכן בעימות בינו לבין המתלון

21. הנאשם מעולם לא התייצב במשטרה להגיש תלונה, אלא התייצב לחקירה רק בעקבות תלונתו של המתלון. זאת, אף על פי שהזמין את השוטרים למקום התקרית עם המתלון, והשוטרים שהגיעו למקום הפנו אותו להגיש תלונה בתחנת המשטרה, והוא אמר להם שכך יעשה, ואף ניתן להבין את דבריו (כפי שנקלטו במצלמת הגוף של השוטר) כאמירה שלפיה יסע באותו רגע לתחנת המשטרה ברחוב ראול ולנברג.

22. בהודעתו מיום 9.9.2019, שאותה מסר ארבעה חודשים לאחר האירוע תחת אזהרה (ת/3), סיפר הנאשם שהתלון באופן קבוע למנהלו על כך שהמתלון מאחר להחליפו במשמרת. הוא הכחיש את כל ההאשמות נגדו, וטען שהמתלון "שם את המפתח של הרכב שלו מול העיניים שלי ואמר אני אחזור אותך בכל הגוף".^[11] בתשובה לשאלת השוטר כיצד הוא מסביר שעל המתלון היו סימני פציעה ושיש בידיו תעודות רפואיות, ענה שהמתלון הגיע למשמרת שיכור ופצוע ואף ציין שאמר זאת לשוטרים שהגיעו לזירה. עוד הסביר שלא הגיש תלונה נגד המתלון "כי ריחמתי עליו כי יש לו תיק אחר".^[12] בשורה האחרונה של הודעתו נכתבו דבריו המסיימים שלפיהם "אריה קפץ עלי ותפס אותי חזק ואני השתחררתי ממנו, ברחתי, והתקשרתי למשטרה" (אריה הוא המתלון).^[13]

23. בעימות שנערך במשטרה בין הנאשם למתלון (ת/5), הנאשם הכחיש כי תקף את המתלון ואיים עליו, וטען שהוא שהותקף. המתלון טען כי "זה קשקוש" וכי הוא זה שאיים והותקף. כשנשאל שוב, השיב המתלון שבשלב אחרי שהותקף פעמיים על ידי הנאשם אמר לנאשם "שהדבר הבא שיקרה אם לא ייסוג בהתנהגות שלו זה שהוא יקבל מכות, ואז הוא הבין את עצמו ואיים כדבריו שיביא לי אנשים". הנאשם השיב שוב כי לא תקף את המתלון אלא המתלון הוא שתקף אותו, והזכיר כי המתלון מצא את המשקפיים שלו לאחר שלטענתו תקף אותו. בתשובה לשאלה מה יש לו לומר על כך שהמתלון טוען שהוא תקף אותו עם המפתח של הרכב, ענה הנאשם: "הפוך הוא הדבר. הוא זה שתקף אותי עם המפתח". המתלון בתגובה הכחיש ואמר כי תמוה שעליו יש סימנים ועל הנאשם אין. הנאשם ציין בתגובה שהשוטרים שהגיעו למקום היו עדים לכך שהמתלון היה שתוי ופצוע, אך לא ממנו. בסוף העימות הנאשם פנה למתלון, ביקש את סליחתו "אם פגע בו", והציע לסיים את העניין בלחיצת יד. המתלון השיב כי למיטב ידיעתו לא ניתן למנוע את הגעת העניין לבית המשפט.

24. בעדותו בבית המשפט העיד הנאשם כי עוד בשיחת הטלפון אמר לו המתלון: "תזהר אני עם חבר שלי". הנאשם חזר על גרסתו שלפיה הנאשם הגיע לעבודה כשהוא שיכור ופצוע. עוד העיד כי לאחר חילופי דברים הנוגעים לשעת הגעתו של המתלון, הוא (הנאשם) יצא מפתח הבניין לכיוון מכוניתו, פתח את דלת ימין האחורית של המכונית כדי להניח במושב האחורי חפצים. אז ירד המתלון מהבניין לכיוון המכונית שלו שחנתה במרחק שתי מכוניות מאחור (כך שהוא היה צריך לחלוף על פני הנאשם כדי להגיע למכוניתו). בעוד המתלון מתקרב אליו



הוא החל לקללו, והנאשם קילל אותו בחזרה. לדבריו, המתלונן איים עליו ש"אם ימשיך עם שיחות הטלפון האלו הוא ייתן לו מכות", והנאשם ענה שהוא לא מפחד ממנו. המתלונן המשיך לכיוון מכוניתו וכשעבר ליד הנאשם, בעת שאמר לו שהוא לא מפחד ממנו, הנאשם הטה את היד לעברו אבל לא נגע בו. כאשר הנאשם ניגש לדלת שמאל של מכוניתו כדי להיכנס למכונית, הוא הרגיש שהמתלונן חונק אותו. תוך כדי החניקה איבד את ההכרה וידייו נשמטו, וזו הסיבה לכך שהמתלונן שחרר אותו. הוא תיאר כי "עוד קצת והייתי מת".^[14] בהמשך הוסיף "את האמת הוא הרים אותי 10 ס"מ מהרצפה, הוא הרים אותי באוויר, נחתי, וישר כזה התעוררתי סהרורי כי הרגשתי את המוות. חנק אותי מאוד חזק. ובאמת הייתי באוויר איזה 10 סנטימטר, אני לא משקר".^[15] לאחר שהצליח להשתחרר מהחניקה, המתלונן "בא אליו" עם המפתח מול הפנים ואמר: "יכולתי לחזור לך את כל הפנים עם המפתחות". הנאשם העיד שבשלב זה התרחק והתקשר למשטרה. כאשר הבחין בחסרונם של משקפיו אמר למתלונן שיביא לו אותם, והמתלונן מצא אותם על הרצפה והחזירם לו.

25. הנאשם העיד שלא נגרם לו נזק כתוצאה מהחניקה מלבד כאבים בגרון שחלפו לאחר חצי שעה. בהמשך, בחקירתו הנגדית, אמר שקיבל גם מכות יבשות, ואז הבהיר לאחר שאלה נוספת שהוא מתכוון למכה בעין "כנראה שהוא בא לחנוק אותי ונתן לי מכה בעין קודם, וכתוצאה מכך כנראה המשקפיים נפלו..."^[16].

26. בתשובה לשאלת התובע הסביר הנאשם שלא ניגש להגיש תלונה לאחר האירוע כיוון שמנהל החברה שהעסיקה אותו אמר לו לא להתלונן כי למתלונן "יש מספיק צרות". הנאשם לא הזמין לעדות את המנהל על מנת שיתמוך בטענה זו.

27. הנאשם סיפר בעדותו כי הוצעה לו סגירת התיק בהסדר מותנה אך הוא סרב, כיוון שהוא המותקף ולא התוקף. הנאשם העיד כי גם בהמשך ההליך המשפטי הרגיש כי כל המערכת דוחפת אותו להודות באשמה אך הוא התעקש לנהל הוכחות כי לא הסכים להודות במשהו שלא עשה.

28. גם הנאשם אמר דברים קשים על המתלונן במהלך עדותו. בין השאר אמר: "אדם כזה אסור לו להיות חופשי ברחובות ארץ ישראל, אדם אלים, אכזרי, שקרן ורמאי, נתן אגרוף לכתבת CNN, מכה נשים וגברים, הוא מפלצת".^[17]

עדויות השוטרים וראיות נוספות

29. כאמור לעיל, לא הובאו בפני עדויות או ראיות נוספות הנוגעות ישירות לאירוע נושא כתב האישום עצמו. לא העיד עד ראיה ולא הוגשו צילומים המתעדים את ההתרחשות. יש לציין עם זאת שהנאשם והמתלונן לא טענו שהיו עדי ראיה להתרחשות.



30. התביעה הגישה מזכר של רפ"ק אושרי אדרי (ת/7) שלפיו ב-12.11.2019 בדק מול אב הבית של הבניין שבו עבדו המעורבים, וזה מסר לו כי אין תיעוד של האירוע. בחקירתו הנגדית הסכים העד שמניסוחו של המזכר לא ניתן להבין אם כוונתו שהתיעוד כבר לא היה קיים בעת שפנה לאב הבית או שמראש לא היו מצלמות שתיעדו את האירוע. העד עצמו לא זכר לאיזו משתי האפשרויות הוא התכוון.

31. השוטר קאסאו דבב, שהוא כאמור אחד משני שוטרי הסיור שהגיעו לאירוע, ובאמצעות מצלמת הגוף שלו תיעד את השיחות עם הנאשם ועם המתלונן, נחקר על ידי ההגנה אודות אופן הפעלת מצלמת הגוף - מדוע הופסק הצילום באמצע (ולכן יש שני סרטונים נפרדים), ומדוע הפסיק את הצילום לפני שעזב את המקום. העד הסביר שיתכן שהפסיק את התיעוד בזמן שהתקשר להתייעץ עם הממונים עליו. בזמן עדותו העד לא זכר את האירוע, והסתמך על דוח הפעולה שכתב (ת/1). דו"ח זה הוא סיכום סכמתי וחלקי של מה שתועד במצלמת הגוף של השוטר ותואר לעיל - לרבות התייחסות לכך שעל פניו של המתלונן הייתה שריטה בצד ימין בעוד על הנאשם לא נראו סימני אלימות. בין היתר נכתב בדו"ח הפעולה שהמתלונן אמר שהיו חילופי דחיפות בינו לבין הנאשם אף על פי שאין זה תיאור מדויק של מה שנקלט במצלמת הגוף.

32. השוטר אסף מרדכי בן פרין העיד כי התיק הוצמד אליו כחוקר מתחילת החקירה, והוא היה כפוף לקצין חקירות. בחקירתו הנגדית הסביר העד שהואיל ולא מדובר בתיק שהצריך טיפול מיידי, הוא טופל כשהגיע תורו בחודש ספטמבר. העד נשאל על ידי ההגנה אם אין סיכוי שעיתוי של ארבעה חודשים בחקירת תיק יביא לאבדן ראיות למשל בשל שכחה של עדים את ההתרחשות ואי שמירת צילומי מצלמות אבטחה, והסביר שלא בכל תיק בודקים קיומן של מצלמות, וכי הוא לא זוכר מה היה במקרה זה. עוד נשאל החוקר מדוע לא עימת את המתלונן בחקירתו עם הגרסה הראשונית שמסר לשוטר כפי שהיא נצפית במצלמות הגוף וכפי שהיא עולה מדוח הפעולה, שלפיה הייתה התכתשות, או דחיפות הדדיות. בתחילה השיב שאולי הייתה בעיה בצפייה בסרטון שצולם במצלמת הגוף, אך לאחר שעיון בהודעה ענה כי המתלונן אמר בעצמו בחקירה שדחף את הנאשם ואמר לו "להיזהר ממנו", כך שלא היה צורך לשאול אותו על כך.^[18] העד ציין שמבחינת המתלונן מדובר היה בהגנה עצמית.

ניתוח הראיות והכרעה:

33. כאמור לעיל, בתיק זה נצבות זו מול זו גרסת הנאשם וגרסת המתלונן ללא עדות של עד ראייה כלשהו ובלי תיעוד וידאו של ההתרחשות. הראיות הפיזיות היחידות הן שריטות על גופו של המתלונן שתועדו בבית החולים למחרת ההתרחשות, ושריטה על פניו שנראתה על ידי השוטרים שהגיעו למקום בהזמנת הנאשם. במצב דברים שכזה על בית המשפט לבחון בזהירות רבה את גרסת המתלונן (בעניין זה ראו למשל ע"פ 509/76 **דב צסיס נ' מדינת ישראל** (1977) ופסקה 95 בע"פ 4111/14 **זיאד קורד נ' מדינת ישראל** (2015)). בפסיקת בית המשפט העליון אף מודגשת חובת המשטרה במצב שכזה לנסות למצוא ראיות אובייקטיביות למה שהתרחש (בעניין זה ראו למשל ע"פ 3090/11 **ווספי ענתבאווי נ' מדינת ישראל** (2012) וע"פ 5019/09 **דביר חליוה נ' מדינת ישראל** (2013)).

ניתוח גרסת הנאשם והערכתה



34. במקרה שבפניי מסר הנאשם בבית המשפט גרסת בדים של ממש. תיאורו הדרמטי של הנאשם את המתלון כמי שמרימו 10 ס"מ באוויר, וחונק אותו בלפיתת נלסון עד שהוא מאבד את הכרתו למשך מספר שניות וידיו נשמטות (אם איבד את הכרתו כיצד הוא יודע שידיו נשמטו?), הוא תיאור שאין כל ספק שאינו תואם כלל את אשר התרחש במציאות. תיאורו את עצמו כמי שחש כמו אישה שנאנסה הוא בגדר העצמה מופרכת נוספת של מה שהתרחש.

35. לא בכדי תיאר התובע את גרסת הנאשם כגרסה "מתפתחת, מתפתלת, מתחמקת, שאין בה ולו טיפת אמת או היגיון".^[19] גרסתו של הנאשם בבית המשפט כפי שתוארה לעיל הייתה שונה מאוד מזו שמסר בשיחות הטלפון למשטרה (ת/10), בשיחתו עם שוטר הסיר שהגיע למקום האירוע אשר תועדה באמצעות מצלמת הגוף של השוטר (ת/2) בהודעתו במשטרה (ת/3) ובעימות (ת/5). באף אחת מגרסאותיו הקודמות לא טען הנאשם שהמתלון הרימו באוויר, שחנק אותו או שהוא איבד את ההכרה. כאמור לעיל, בשיחתו הראשונה למוקד 100 אמר הנאשם: "שומר התקוטט איתי, הרביץ לי", בשיחה השנייה למוקד 100 אמר: "הבן אדם הרג אותי", "הוא שיכור", "הוא פצע לי את הפנים", "חבלות יבשות". לשוטר שהגיע למקום האירוע סיפר בתחילה שהנאשם איים לחתוך אותו בפנים באמצעות מפתח שאחז בידו, וכששאל אותו השוטר אם המתלון תקף אותו, אמר: "הרג אותי, מה זה תקף אותי? פיצץ אותי" והצביע על כך שעינו אדומה ואמר שהמשקפיים היו על הרצפה (הביטוי "פוצץ אותי" משמש בעגה לתיאור הכאה ולא חניקה). כשנשאל על ידי השוטר: "מעבר לזה?", אמר: "אין מעבר לזה". גם בעדותו במשטרה לא הזכיר הנאשם לא חניקה ולא מכות אלא חזר על הטענה שהמתלון איים עליו כשהוא אחוז מפתח בידו והוסיף כאמור ש"אריה קפץ עלי, ותפס אותי חזק, ואני השתחררתי ממנו, ברחתי והתקשרתי למשטרה". בבית המשפט טען לעומת זאת שהמתלון שחרר אותו כיוון שאיבד את ההכרה, ולא שהשתחרר בכוחות עצמו.

36. מעבר לכך שלנאשם לא היה כל הסבר משכנע לכך שלא ציין בשום הזדמנות קודמת שהמתלון חנק אותו (עד אבדן הכרה), הוא גם לא הצליח להסביר בצורה משכנעת את הגיונה של הגרסה שמסר בבית המשפט. כך למשל בניסיון להסביר מדוע אחרי שכבר קילל אותו והיה בדרכו למכוניתו חנק אותו המתלון לפי גרסתו, טען הנאשם שהקללות שקילל את המתלון עלו על אלו שהמתלון קילל אותו. טענה זו אינה סבירה בפני עצמה, ואולי במיוחד בהתחשב בלשונו המשתלחת של המתלון עצמו שממנה היה ניתן להתרשם בעדותו בפניי. גם את הסתירות השונות בגרסתו התקשה הנאשם להסביר. כך למשל מסר הסבר לא ברור מדוע בעימות במשטרה טען שהמתלון תקף אותו באמצעות מפתח, בעוד שטענתו בפני השוטרים בשטח, בחקירה ובפניי הייתה שהמתלון רק איים עליו כשהוא אחוז במפתח.^[20] על כך יש להוסיף כי נראה כי בעדויותיו השונות מיקם הנאשם בנקודות זמן שונות בתקרית את הדברים שייחס למתלון על כך שיחזר אותו באמצעות מפתח, וגם בכך נגרעת אמינותו.

37. בעדותו בפניי הנאשם ניסה להפחית מחשיבותם של מוקדנית המשטרה שאיתה שוחח וחוקר המשטרה שחקר אותו. זאת, בניסיון להסביר את העובדה שלא דייק בפרטים שמסר להם (לטענתו, כשאמר לחוקר שהמתלון תפס אותו חזק התכוון לחניקה), ואף הוסיף ואמר: "אני אגיד לך למה לא פירטתי בחקירה, כי החוקר צעק עלי בצורה אגרסיבית ולא נתן לי לדבר. הוא לא כל כך שיתף פעולה החוקר שהיה כאן... זה לא חוקר שאפשר



לסמוך עליו, אתה שם לב שהקטע הזה קצת מפוברק מהצד של השוטרים"^[21]. אם אין די בכך שהסברים אלה אינם משכנעים כל אחד בפני עצמו ואינם מתיישבים זה עם זה, כשהתבקש הנאשם בחקירתו הנגדית להסביר איך יתכן שכאשר נחקר במשטרה ארבעה חודשים אחרי המקרה לא זכר היטב את פרטיו, ואילו בזמן המשפט שנתיים מאוחר יותר הוא זוכר היטב את אשר אירע, תיאר הנאשם את זכרוננו כיין שמשלבח עם הזמן: "היום אני בן 46 וחודשיים. היום אני זוכר אירועים, ואני אומר את האמת, ככל שגודלים אומרים ששוכחים ואני דווקא זוכר. אני זוכר שאחותי לקחה אותי לגן טרום חובה, איך אני זוכר? עברו שנתיים, אז אני זוכר יותר, זה כמו יין שמשלבח עם הזמן... עברו ארבעה חודשים מהאירוע, הם זימנו אותי ב-9.9, האירוע היה ב-17.5. ארבעה חודשים אחרי לשחזר זה קשה. לאט לאט שנכנסתי לעניינים והתחלתי לשחזר ולהיזכר בכל מה שהיה. היום אני יותר מודע למה שהיה באותו הלילה, ובאותו היום זה בא לי בבומרנג ולא זכרתי מה היה. לא האמנתי שזה יהיה עכשיו, שהוא הלך והלשין"^[22]. על מופרכותם של דברים אלה אין צורך להכביר מילים.

38. גרסת הנאשם אודות תקיפתו הקשה על ידי המתלונן אינה מתיישבת גם עם התנגדותו הנחרצת לכך שמוקדנית המשטרה תזמין את מד"א ועם העובדה שבחר שלא להתייצב כלל במשטרה ולהתלונן על הנאשם, אלא התייצב לחקירה רק כשזומן כחשוד. טענתו שרָחם על המתלונן ונעתר לבקשה של מנהלו בעניין זה, אינה נתמכת בראיה כלשהי, שכן כאמור לעיל הנאשם לא זימן את המנהל לעדות. על כך יש להוסיף גם את העובדה שבסיום העימות שנערך ביניהם במשטרה פנה הנאשם למתלונן וביקש את סליחתו אם פגע בו והציע שיסיימו את העניין בלחיצת יד. טענתו של הנאשם כי התנצל בפני המתלונן אך משום שהקללות שהטיח בו פגעו במתלונן פגיעה נפשית קשה,^[23] אינה משכנעת בהתחשב בעצמת הפגיעה של המתלונן בו לפי גרסתו. התנצלותו מלמדת על הכרה שלו בכך שהוא זה שלא נהג כיאות בתקרית.

39. אכן הנאשם התקשר ראשון למשטרה, אך זאת ניתן להסביר בכך שהמתלונן החסון גבר עליו והצליח לגרום לו להפסיק את תקיפתו, עלב בו מילולית, והשמיע אף הוא דברי איום כלפיו (גם לפי עדות המתלונן עצמו). כמובן, אין לשלול גם את האפשרות שהנאשם התקשר למשטרה כיוון שחשש המתלונן יתקשר למשטרה. אציין כי בסרטוני מצלמת הגוף של שוטר הסויר שהגיע למקום אין הנאשם נראה נסער במיוחד, אלא לכל היותר כועס על הנאשם ומעונין בהפללתו. גם נפילת משקפיו במהלך העימות הפיזי עם המתלונן אינה תומכת בגרסתו יותר מאשר בגרסת המתלונן.

ניתוח גרסת המתלונן והערכתה

40. העובדה שהנאשם מסר בבית המשפט גרסה מופרכת שאינה תואמת את עדויותיו הקודמות אינה פוטרת את בית המשפט מבחינת גרסתו של המתלונן, ולכך אפנה כעת. באופן כללי אציין שגרסת המתלונן הייתה סדורה, עקבית והגיונית. הבדלים קטנים שניתן להצביע עליהם בין פרטים והערכות שמסר במועדים שונים הם פרי גמישותו של הזיכרון האנושי ואינם פוגמים באמינותו של המתלונן. עיון בטבלה שצירפה ההגנה לסיכומיה (נ/5)



רק מדגיש את העובדה שלא היו הבדלים מהותיים בין עדויותיו של המתלון.

41. למעשה, ניתן להצביע רק על שני הבדלים ממשיים בין העדויות השונות שמסר המתלון. האחד הוא העובדה שבעדותו בפני טען שיותר מאשר פגעו בו חבטותיו של הנאשם שאחז בידו מפתח הוא סבל כאבים כתוצאה מכך שהנאשם נשען עליו במלוא כובד משקלו - עניין שלא הוזכר בעדויותיו הקודמות, ומופיע רק בעדותו בבית המשפט וברישום במחברתו שאין לדעת מתי נכתב. ההבדל האחר הוא שבעדותו הראשונה במשטרה לא תיאר המתלון את תרומתו שלו לתקרית כפי שתיאר מאוחר יותר, אלא רק את הפגיעות שפגע בו הנאשם.

42. אשר לעניין הישענותו של הנאשם על המתלון בעת שחבט בו, הרי שאין היא סותרת את עדויותיו הקודמות של המתלון אף על פי שהיא חסרה בהן. זאת, שכן גם לפי עדויותיו הקודמות של המתלון הוא כרע ארצה בעת שהנאשם היה מעליו וחבט בו. ייתכן שבעדויותיו במשטרה לא חשב המתלון שהישענות היא מסוג העניינים שיש מקום להתלון בגינם במשטרה כתקיפה אלא חבטות בלבד, ויתכן שממרחק הזמן העריך אחרת את שהתרחש או שמטעמי כבודו העצמי התבייש להודות בכך שמכותיו של הנאשם היו משמעותיות. כך או כך אינני רואה בעניין זה סתירה לגרסה המקורית, אלא תוספת שאינה פוגמת בה.

43. אכן בתלונה שהגיש המתלון בתחנת המשטרה יומיים לאחר התקרית, שלשוטרים בשטח תיאר כ"התכשות", לא מוזכרת תרומתו של המתלון עצמו לתקרית (האיום, ההדיפה בכף היד והמכה עם המרפק להפסקת הכאתו). המתלון לא התכחש בפני לעובדה שבתלונתו למשטרה לא נזכרו פרטים אלה, ונימק זאת בחקירתו הנגדית בכך ש"זיכרון זה לא דבר שהדברים נעים סביבו בצורה ליניארית. יש רגעים שכרגע אתה לא זוכר דברים, וכעבור רגעים אתה כן זוכר פרטים..."^[24]. אני סבור שכאשר פנה להתלון במשטרה הדגיש המתלון את חלקו של הנאשם בתקרית כיוון שעל כך בא להתלון. כמובן, ראוי היה שימסור תמונה מלאה, אך השאלה העומדת בפניי כעת אינה אם נהג כראוי בתחנת המשטרה אלא אם השמטות אלה פוגמות באמינותו. אינני סבור שהשמטות אלה פוגמות באמינותו של המתלון - צפייה בסרטוני מצלמת הגוף של השוטר מלמדת כי סיפר על הדחיפה (הדיפה) שדחף את הנאשם בעת שזה התקרב אליו והניח עליו את ידו כבר לשוטרים שהגיעו לשטח. כמו כן, בעדותו השנייה במשטרה (נ/2) אמר המתלון ש"יתכן שבתוך האירוע הגנתי על עצמי והמשקפיים שלו עפו", והתייחס לכך שהדף את הנאשם, דיבר אליו בזלזול ואיים עליו.

44. בעדותו בפניי לא הסתיר המתלון כלל את חלקו בתקרית ומסר תיאור סדור והגיוני של ההתרחשויות כרצף של פעולות ותגובות (התקרבות של הנאשם אליו והנחת ידו של הנאשם על כתפו, דחיפת הנאשם על ידו, הכאתו על ידי הנאשם בעת שהוא כורע ארצה והחבטה שחבט בנאשם כדי שיחדול מתקיפתו). זאת, בהבדל גמור מגרסת הבדים הפנטסטית שמסר הנאשם. חשוב להדגיש שבניגוד לנאשם שבגרסתו הפנטסטית בבית המשפט העצים את חלקו של המתלון בתקרית ולא את חלקו שלו, המתלון דווקא הודה בדברים שעשה הוא עצמו, ולא העצים את תלונתו נגד הנאשם.

45. העובדה שהנאשם תיעד במחברת (נ/4) את ההתרחשויות אינה פוגמת באמינותו. אכן, כטענת ההגנה אין הוכחה חיצונית לכך שהמתלון תיעד את הדברים בסמוך להתרחשותם, אך דבריו של המתלון שלפיהם ביקש



לקבע את זכרוננו מתקבלים על הדעת. צפייה בסרטון מצלמת הגוף של השוטרי מלמדת שאפילו את מספר האירוע שמסר לו השוטר (335) ביקש המתלונן לרשום מחשש שישכח אותו.

46. השימוש בתואר "התכתשות" על ידי המתלונן אינו סותר כלל את תיאורו את רצף האירועים, שכן הוא תיאר תקרית שבה אף הוא דחף את הנאשם וחבט בו. יתר על כן, התרשמותי הבלתי אמצעית מן המתלונן הייתה שבהחלט יתכן שבחר במילה זו בשל חיבתו לשפה העברית.

הראיות הנוספות והטענות למחדלי החקירה

47. השריטה על פניו של המתלונן שבה הבחינו השוטרים שהגיעו למקום היא ראייה משמעותית כתמיכה לגרסתו שהוכה על ידי הנאשם שאחז בידו במפתחות. אכן הנאשם טען עוד בפני השוטרים בשטח שהמתלונן הגיע למשמרתו פצוע, אך הוא העלה טענה זו רק לאחר שהשוטר אמר לו שהוא ראה חבלה על פניו של המתלונן ולא ראה שהנאשם עצמו חבול. הנאשם לא אמר שהמתלונן הגיע למשמרת פצוע בשתי שיחותיו עם מוקד 100 או בשיחתו הראשונה עם השוטר שנקלטה במצלמת הגוף, אף על פי שחזר וטען שהמתלונן שתוי (טענה שמעבר לכך שלא ברור מה הרלוונטיות שלה גם אין לה כל תמיכה חיצונית, שכן השוטר לא ציין שמן המתלונן נדף ריח של אלכוהול כטענת הנאשם). יתר על כן, גם כאשר אמר לו השוטר שראה סימן חבלה על פניו של המתלונן, לא השיב הנאשם מייד כי המתלונן הגיע פצוע למקום, אלא השיב בתחילה שהשוטר ראה סימן חבלה על פניו של המתלונן, ואילו הוא עצמו אינו רואה טוב - אמרה שבהקשר שנאמרה מתפרשת כהסבר לכך שהוא (בניגוד לשוטר) לא ראה את השריטה על פניו של המתלונן, וזאת כמובן בסתירה לטענה שהחליפה אותה מייד שלפיה המתלונן הגיע לעבודה פצוע, שהרי אם אינו רואה טוב עד כדי כך, לא היה רואה שהנאשם פצוע גם כשהגיע לעבודה.

48. העובדה שהמתלונן פנה להיבדק בבית החולים, ולפי מסמכי הבדיקה נראו שריטות על פניו ובמקומות נוספים תומכת אף היא בגרסתו שלפיה חבט בו הנאשם כשהוא אחוז במפתחות בידו. אכן, הפציעות מתיישבות גם עם טענת הנאשם שהמתלונן הגיע פצוע לעבודה, אלא שלנוכח הנימוקים שהוזכרו לעיל לעניין אופן העלאת טענה זו על ידי הנאשם, אינני מקבל גרסה זו של הנאשם.

49. גם העובדה שהמתלונן פנה להגיש תלונה במשטרה, ואילו הנאשם לא עשה כן (ולא הביא לעדות את מעסיקו שאמר לו לטענתו לא להתלונן), היא בעלת משקל מסוים בהעדפת גרסתו. בצד זאת, יש להזכיר שכאמור לעיל הנאשם היה הראשון להתקשר למוקד 100, והמתלונן רמז שאלמלא התקשר הנאשם למשטרה, לא בטוח שהוא היה עושה כן. עם זאת, בראיה כוללת ולנוכח הסיבות לכך שהנאשם התקשר ראשון כפי שפירטתי לעיל, צעד זה של הנאשם אינו מעורר אצלי ספק באשמתו לנוכח כל האמור בהכרעת הדין.

50. על אלה יש להוסיף את העובדה שהנאשם התנצל בפני המתלונן בעימות שנערך ביניהם, וגם בכך אני מוצא חיזוק לגרסת המתלונן שלפיה הנאשם היה התוקף בתקרית, ואילו המתלונן רק התגונן.



51. לפי עדויות הנאשם והמתלונן לא היו עדים לעימות ביניהם, ואין כל ראיה לכך שהאיזור שבו התרחשה התקרית היה מצולם. אכן המשטרה חיפשה באיחור תיעוד מצולם, ומניסוחו של המזכר שנכתב בעניין זה לא ניתן להבין אם הכוונה היא שלא היה מעולם תיעוד או שהתיעוד לא נשמר, אך אין בכך כדי לשכנע שהמדרכה באזור המגורים שבו אירעה התקרית הייתה מצולמת, וההגנה לא הביאה כל ראיה לכך שהאיזור היה מצולם (ההגנה יכולה הייתה למשל לנסות לבדוק סוגיה זו עם אותו גורם שאליה פנתה בזמנו המשטרה). פגם ברור בפעולת המשטרה היה באופן הפעלת מצלמת הגוף על ידי השוטר שהגיע לזירה, שכאמור לא תיעד את מלוא חילופי הדברים עם המתלונן ועם הנאשם.

מסקנות

52. לנוכח הראיות שפירטתי לעיל לרבות התרשמותי הבלתי אמצעית השלילית מן הנאשם כבעל גרסה מופרכת ובלתי אמין והתרשמותי החיובית מן המתלונן כאמין ובעל גרסה סדורה והגיונית, והחיזוקים שפירטתי לעיל, השתכנעתי מעבר לספק סביר שגרסת המתלונן לאירועים נכונה. אציין שאינני מוצא שמחדלי החקירה הקלים שפירטתי לעיל מעלים ספק בגרסת המתלונן או שהם פגעו ביכולתו של הנאשם להתגונן באופן המצדיק ביטולו של האישום (ראו ע"פ 5386/05 **בילל אלחורטי נ' מדינת ישראל** (2006)).

53. לפיכך, אני קובע כי בעקבות ויכוח ביניהם על מועד הגעתו למשמרת של המתלונן שבמהלכו קיללו זה את זה, עמד הנאשם קרוב מאד למתלונן, הניח יד על כתפו, וסינן כלפיו את המילים: "תזהר ממני". בתגובה (לגיטימית) לכך הדף (דחף) המתלונן את הנאשם על מנת להרחיקו. בהמשך, כשהמתלונן כרע, היכה אותו הנאשם בידו שבה אחז מפתחות, וגרם לו לשריטה על פניו ולשריטות נוספות בגבו ובחזהו. על מנת להפסיק תקיפה זו התרומם המתלונן מהכריעה, וחבט בנאשם באמצעות המרפק כנראה באיזור הפנים, והוסיף איום שיכה אותו. בהמשך אמר הנאשם למתלונן שהוא "יביא לו אנשים".

54. לנוכח קביעותי העובדתיות לעיל, אני קובע כי התנהגותו הפיזית של המתלונן במהלך התקרית הייתה לגיטימית, שכן הוא התגונן בפני תוקפנותו של הנאשם ופעל להפסיקה. לעומת זאת, אין הצדקה להתנהגות הנאשם שהיה הצד התוקפן מבחינה פיזית, והמכות שהיכה במתלונן כשהוא אוחז בידו במפתחות וכך גורם לו שריטות היו בגדר החמרה בלתי מידתית של העימות בין השניים. אינני מוצא שהיה מקום להעמיד את המתלונן לדין, ולכן אני דוחה את טענת האכיפה הבררנית בכל הנוגע להתנהגותו האלימה של הנאשם. כמו כן, גם בהתחשב בנסיבות האירוע אינני מוצא שהכאת אדם אחר כשבדידו של המכה מפתחות הגורמת למוכה לשריטות, היא מעשה קל ערך מבחינת טיבו, ולפיכך אני דוחה את טענת ההגנה שעומד לנאשם הסייג של זוטי דברים בקשר להתנהגותו האלימה. לפיכך, **אני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.**

55. לנוכח העובדה שהמתלונן לא טמן ידו בצלחת מבחינה מילולית, וקילל את הנאשם קללות פוגעניות ואף איים להכותו, אני מוצא כי האיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלונן ("תזהר ממני" ו"אני אביא לך אנשים", שהושמע אחרי שהמתלונן איים להכותו) היו מעשים קלי ערך מבחינת נסיבות השמעתם (חילופי דברים קשים משני



הצדדים), טיבם (נוסח האיומים לא היה חמור), תוצאותיהם (המתלונן לגלג על הנאשם ואיומיו) והאינטרס הציבורי. לפיכך, **אני מזכה את הנאשם מן העבירה של איומים.**

ניתנה היום, 29 ביוני 2021, במעמד הצדדים

[1] נ/1, שורות 9-10.

[2] נ/1, שורות 12-13.

[3] נ/2, שורות 24-28.

[4] עמ' 18 שורה 5 לפרוטוקול הדיון מיום 5.5.21.

[5] עמ' 18 שורה 12, עמ' 19 שורות 5-6 לפרוטוקול הדיון מיום 5.5.21.

[6] עמ' 18 שורות 13-14 לפרוטוקול הדיון מיום 5.5.21.

[7] עמ' 19 שורה 11-12 לפרוטוקול הדיון מיום 5.5.21.

[8] עמ' 18 שורות 17-22 לפרוטוקול הדיון מיום 5.5.21.

[9] עמ' 18 שורות 23-33 לפרוטוקול הדיון מיום 5.5.21.

[10] עמ' 21 שורה 17-19 לפרוטוקול הדיון מיום 5.5.21.



[11]ת/3, שורות 31-32.

[12]ת/3, שורות 32-33.

[13]ת/3, שורות 33-34.

[14] עמ' 41 שורות 30-32 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.21.

[15] עמ' 42 שורות 4-6 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.21.

[16] עמ' 56 שורות 6-22 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.21.

[17]עמ' 38 שורות 21-23 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.21.

[18] עמ' 12 שורות 6-8 לפרוטוקול הדיון מיום 15.2.21.

[19] עמ' 59 שורות 1-2 לפרוטוקול הדיון מיום 31.5.21.

[20] עמ' 58 שורות 13-28 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.21.

[21] עמ' 44 שורות 5-8 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.21.

[22] עמ' 48 שורות 14-23 לפרוטוקול הין מיום 13.5.21.

[23] עמ' 57 שורה 4 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.21.

[24] עמ' 27 שורות 1-12 לפרוטוקול הדיון מיום 5.5.21.